Lietas arhīva Nr. 1-0509-17/17
ECLI:LV:RVPT:2017:0906.130050917.1.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2017.gada 6.septembrī

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas tiesnese I.Millere,
ar tiesas sēžu sekretāri L.Kāpostu,
atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu,
attiecībā pret /pers. A/, personas kods /personas kods/.

Aprakstošā daļa

2017.gada 20.jūlijā Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja Meklēšanas nodaļas (turpmāk – VP RRP KPP SAPIB MN) vecākais inspektors J.Tjarve sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. /numurs/ (turpmāk – Protokols), par to, ka 2016.gada 22.decembrī plkst. 20.16, Rīgā, /pers. A/ vadīja transportlīdzekli VW Passat, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, pa Dzelzavas ielu no Ierīķu ielas puses Vaidavas ielas virzienā, bez atbilstošas kategorijas transportlīdzekļu vadīšanas tiesībām, atkārtoti gada laikā.

Izdarītais administratīvais pārkāpums kvalificēts pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk - Latvijas APK) 149.[4]panta septītās daļas 1.punkta par transportlīdzekļa vadīšanu atkārtoti gada laikā, ja nav transportlīdzekļu vadīšanas tiesību (transportlīdzekļu vadīšanas tiesības noteiktā kārtībā nav iegūtas vai ir atņemtas).

Saskaņā ar Latvijas APK 213.pantu lieta ir pakļauta izskatīšanai tiesā.

/pers. A/ uz lietas izskatīšanu, kas nozīmēta 2017.gada 31.augustā neieradās un par neierašanās iemesliem nepaziņoja.

Saskaņā ar Latvijas APK 260.panta otro daļu, personai, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir tiesības piedalīties lietas izskatīšanā. /pers. A/ par lietas izskatīšanas laiku un vietu tika savlaicīgi paziņots, ievērojot Latvijas APK 268.[1]panta nosacījumus. /pers. A/ uz lietas izskatīšanu neieradās, kā arī no viņa nav saņemts lūgums atlikt lietas izskatīšanu, līdz ar ko, secināms, ka /pers. A/ nevēlas izmantot savas tiesības piedalīties lietas izskatīšanā, tādēļ tiesa nolēma lietu izskatīt bez /pers. A/ piedalīšanās.

Motīvu daļa

Latvijas APK 244.pants nosaka, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Latvijas APK 243.panta pirmā daļa paredz, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras Latvijas APK paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izspriešanā.

Latvijas APK 243.panta piektā daļa paredz, kā pierādījumus var izmantot tikai ticamas, attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem. No minētā panta astotās daļas izriet, ka iegūtie fakti vai ziņas jāvērtē kopumā un savstarpējā sakarībā.

Saskaņā ar Latvijas APK 243.[1] pantu pierādīšanas līdzekļi administratīvā pārkāpuma lietā ir pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi; personu liecības; eksperta atzinums; kompetentās institūcijas atzinums; dokuments, kas satur ziņas par faktiem, rakstveidā vai citā formā; elektroniskie pierādījumi; procesuālajās darbībās rakstveidā vai citā veidā nostiprinātās ziņas par faktiem; lietiskie pierādījumi.

Latvijas APK 37.panta pirmā un otrā daļa nosaka, ka lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā var uzsākt ne vēlāk kā sešu mēnešu laikā no pārkāpuma izdarīšanas dienas, bet, ja pārkāpums ir ilgstošs, — no pārkāpuma pārtraukšanas dienas.

Ja saņemts atteikums uzsākt kriminālprocesu vai kriminālprocess izbeigts, bet ir konstatējamas administratīvā pārkāpuma pazīmes, lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā var uzsākt ne vēlāk kā mēneša laikā no dienas, kad pieņemts lēmums par atteikšanos uzsākt kriminālprocesu vai par tā izbeigšanu.

Latvijas APK 238.[1] panta pirmā daļa nosaka, ka saņemot ziņas, kuras norāda uz iespējamu administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, šā kodeksa 247.pantā minētās personas triju darba dienu laikā pieņem lēmumu par administratīvā pārkāpuma lietvedības uzsākšanu vai par atteikšanos uzsākt administratīvā pārkāpuma lietvedību (šā kodeksa 238.[2] un 239.pants), vai par materiālu pārsūtīšanu pēc piekritības. Lēmumu par administratīvā pārkāpuma lietvedības uzsākšanu var pieņemt, arī sastādot administratīvā pārkāpuma protokolu vai fiksējot to rezolūcijas veidā uz dokumenta, kas satur ziņas vai faktus par iespējamu administratīvo pārkāpumu.

Pārbaudījusi un novērtējusi lietas materiālus, tiesa konstatē, ka lietā, kas nosūtīta tiesai, atrodas sekojoši materiāli: Protokols, Informācijas centra un Ceļu satiksmes drošības direkcijas informatīvās datu bāzes izdrukas un /pers. A/ 2017.gada 31.janvāra aizdomās turētā nopratināšanas protokola kopija. Nekādu citu materiālu lietā nav.

Vērtējot Protokolu, tiesa secina, ka administratīvais pārkāpums izdarīts 2016.gada 22.decembrī, Protokols sastādīts 2017.gada 20.jūlijā, tas ir, kad pagājuši vairāk kā seši mēneši no pārkāpuma izdarīšanas dienas. Vērtējot tiesai nosūtītos administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, tiesa secina, ka tajos nav atrodamas ziņas, ka būtu pieņemts lēmums par administratīvā pārkāpuma lietvedības uzsākšanu vai fiksējot to rezolūcijas veidā uz dokumenta, kas satur ziņas vai faktus par iespējamu administratīvo pārkāpumu Latvijas APK 238.[1] panta pirmās daļas kārtībā, līdz ar ko secināms, ka administratīvā pārkāpuma lietvedības uzsākta, sastādot administratīvā pārkāpuma protokolu.

Vienlaicīgi tiesa secina, ka atbilstoši Latvijas APK 37.panta otrajai daļai, lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā var uzsākt arī ne vēlāk kā mēneša laikā no dienas, kad pieņemts lēmums par atteikšanos uzsākt kriminālprocesu vai par tā izbeigšanu.

Lietas materiālos atrodas lietā atrodas /pers. A/ 2017.gada 31.janvāra aizdomās turētā nopratināšanas protokola kopija. Lēmums, par kriminālprocesa izbeigšanu lietas materiālos nav atrodams, kā arī lietā nav nekādu ziņu, ka attiecībā pret /pers. A/ būtu izbeigts kriminālprocess, attiecīgi nav nekādu ziņu par iespējamā kriminālprocesa izbeigšanas datumu.

Tiesa uzskata, ka amatpersonai, kura sastādījusi administratīvā pārkāpuma protokolu un veikusi lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā, nepieciešams arī pievienot pierādījumus, kas apstiprinātu administratīvā pārkāpuma protokolā norādīto, jo saskaņā ar Latvijas APK 289.^{6}panta astoto daļu, tiesa nav tiesīga pēc savas iniciatīvas iegūt pierādījumus un tos pārbaudīt tiesas sēdē.

Latvijas APK 243.panta otrā daļa nosaka, ka iestādē pierādīšanas pienākums administratīvā pārkāpuma lietvedībā ir institūcijai (amatpersonai), kura sauc personu pie administratīvās atbildības, bet tiesā — iestādei. Savukārt, iestādes pārstāvis uz lietas izskatīšanu nebija ieradies.

Ņemot vērā minēto, tiesa konstatē, ka no tiesai nosūtītajiem lietas materiāliem izdarāms secinājums, ka ir iestājušies Latvijas APK 37.panta pirmās daļas nosacījumi, kad iestājies noilgums administratīvā pārkāpuma lietā, jo lietvedība administratīvā pārkāpuma nav bijusi uzsākta sešu mēnešu laikā no pārkāpuma izdarīšanas dienas.

Saskaņā ar Latvijas APK 239.panta 7.punktu, lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā nevar iesākt, bet iesāktā lietvedība jāizbeidz, ja ir pagājuši šā kodeksa 37.pantā paredzētie termiņi.

Senāta Administratīvo lietu departaments spriedumā lietā Nr. SKA-48/2009 norāda, ka atbilstoši Latvijas Republikas Satversmes 92.pantā nostiprinātajai nevainīguma prezumpcijai jāpierāda ir personas vaina pārkāpuma izdarīšanā, nevis nevainīgums. Proti, nevainīgums tiek prezumēts, ja nav pierādījumu par pretējo. Ja persona tiek atzīta par vainīgu pārkāpuma izdarīšanā, lai gan lietā nav pierādījumu, kas pierādītu tās vainu, tiek pārkāpta nevainīguma prezumpcija (*skat. Senāta Administratīvo lietu departaments 2009.gada 3.marta spriedumu lietā Nr. SKA-48/2009*).

Administratīvā apgabaltiesa 2009.gada 29.aprīļa spriedumā lietā Nr.P129022608 norāda, ka lietās, kurās tiek lemts par personas sodīšanu, tiek piemērots princips, ka pamatotas šaubas tiek tulkotas par labu personai, kuru sauc pie likumā noteiktās atbildības un soda (*in dubio pro civis*) (*skat. Administratīvās apgabaltiesas 2009.gada 29.aprīļa spriedumu Nr. P129022608*).

Ņemot vērā minēto, tiesa saskaņā ar krimināltiesībās piemērojamo principu, visas šaubas par vainu vērtē par labu personai, kuru sauc pie likumā noteiktās atbildības. Līdz ar ko lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā ir izbeidzama.

Rezolutīvā daļa

Novērtējot lietas apstākļus, izdarītā pārkāpuma raksturu, pamatojoties uz Latvijas APK 7., 149.^{4}panta septītās daļas 1.punktu, 213., 239.panta 7.punktu, 243.-244., 272., 274., 275., 276., 289.^{6}, 289.^{7}, 289.^{16}, 289.^{17}, 289.^{18} un

nosprieda

lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā attiecībā pret /pers. A/, personas kods /personas kods/, par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{4}panta septītās daļas 1.punktā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu **izbeigt**.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 10 (desmit) darba dienu laikā no pilna nolēmuma pieejamības dienas tiesas kancelejā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā. Pilns spriedums sastādīts un pieejams tiesas kancelejā **2017.gada 6.septembrī**.

Tiesnese I.Millere